

Zemřela bengalistka a překladatelka Hana Preinhaelterová

Ústav jižní a centrální Asie FF UK s hlubokým zármutkem oznamuje, že v neděli 24. června 2018 zemřela ve věku nedožitých 80 let PhDr. Hana Preinhaelterová, CSc., přední česká indoložka, odbornice na bengálský jazyk a literaturu a autorka mnoha překladů.

Hana Preinhaelterová vystudovala počátkem šedesátých let na FF UK anglistiku a bengalistiku a její alma mater se stala i jejím celoživotním působištěm. Indologii a bengálštinu studovala pod vedením Dušana Zbavitele a Ivo Fišera. K oboru ji přivedl zájem o poesii Rabíndranátha Thákura. V rámci postgraduálního studia pak odjela na roční pobyt na univerzitu Višvabháratí do Thákurova Šántiniketanu. S velmi skromným stipendiem žila životem indické studentky, což jí umožnilo proniknout hluboko pod povrch bengálské kultury, zejména do rodinného života. Ze svého pobytu napsala populární etnografický cestopis *Moje bengálské přítelkyně*, který vyšel dvakrát česky (1978 a 1998) a byl rovněž přeložen do ruštiny, slovenštiny a zkráceně také do bengálštiny. Tématu hinduistické rodiny a bengálských žen se věnovala i ve svých následujících monografických publikacích. Její kandidátská disertační práce sleduje rozpad hinduistické velkorodiny v tvorbě spisovatelky Ášápúrny Debí, přechodovými rituály se zabývá *Hinduista od zrození do zrození* (1997) a její poslední prací je soubor překladů příběhů k magickým obřadům bengálských žen s komentáři a studiiemi – *Ó matko Lakšmí, dej mi dar!* (2007).

Hana Preinhaelterová, neboli Hanadi, jak ji s úctou a láskou oslovovali Bengálci a později i její pokročilejší studenti, zasvětila celý život výuce bengálštiny, kromě FF UK také na

Státní jazykové škole v době vynuceného odchodu z fakulty v letech 1982–1989. Pro potřeby jazykové výuky zpracovala čtyřdílnou učebnici, která je nejrozsáhlejším výukovým materiálem tohoto jazyka pro cizince (*Základní kurs bengálštiny*, 1983 a 2003). České veřejnosti je však známější její práce překladová. Hanadi se v devadesátých letech do Indie vracela a měla možnost se s řadou významných spisovatelů spřátelit a poznat tak jejich dílo i z osobní perspektivy. Žánrově se v překladové i odborné tvorbě zaměřovala na povídku, v poslední době na zmíněnou Ášápúrnu Debí (výbor *Kdyby zdi promluvíly*, 2009) a Suníla Gangopádhjáje (výbor *Ohromný svět*, 2008).

O Indii, svých studiích i studentech hovoří v rozhovoru pro časopis Xantypa (2009).

Kondolence jménem Bangladéšské lidové republiky